

bæredygtig skovforvaltning og biologisk mangfoldighed, som Danmark har påtaget sig ved skoverklæringen og biodiversitetskonventionen fra Rio, 1992, samt ved Helsinkiresolutionerne i 1993.

Forslaget åbner endvidere mulighed for at følge op på udviklingen vedrørende mærkning af bæredygtigt produceret træ. En mærkning kan blive aktuel som følge af en international forpligtende aftale, men også som et nationalt initiativ, såfremt dette skønnes at gavne erhverv og forbrugere.

I lovforslaget foreslås, at Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet skal kunne påklage afgørelser, der vedrører ændringer i udstrækningen af det fredskovspligtige areal. Naturklagenævnet foreslås indført som klageinstans på en række områder for at få et mere gennemskueligt klagesystem. Hensyn til retssikkerheden taler også herfor.

Skoven har en væsentlig positiv betydning for det moderne menneske som symbol på liv, der rækker fra fortiden til fremtiden, og som håndgribeligt bidrag til livsindhold. Derfor har Folketinget en fælles forpligtelse til at sikre et lovgrundlag, som både tilgodeser skovens økologiske, økonomiske og sociale rolle. Lovforslaget styrker naturhensyn og produktionshensyn. Forslaget lægger op til en udvikling til glæde for borgerne som forbrugere af varer fra skoven, som brugere af skovens natur samt som arbejdstagere i skoven.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige behandling af forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om Skovskolen.
(Lovforslag nr. L 152).

I oktober 1994 blev Skovskolen overført fra Landbrugs- og Fiskeriministeriet til Miljø- og Energiministeriet. I den forbindelse blev Skovskolens opgaver og organisation gennemgået.

Skolens administrationsgrundlag er i dag lov om skovteknikeruddannelsen fra 1966 og finansloven. Skovteknikerloven fra 1966 tager alene udgangspunkt i, at Skovskolen uddanner skovteknikere.

Skovskolens virksomhed i dag er betydelig mere omfattende. På denne baggrund er det besluttet at fremlægge et forslag til ny skovsko-

lelov, som tager højde for de behov for tilpasninger og ændringer, som præger dagens uddannelser på alle niveauer.

Det fremlagte forslag samler skolens eksisterende lovgrundlag, der samtidig gøres mere tidssvarende.

Skovskolen er en landsdækkende skole og atypisk i sin opbygning med flere uddannelser på flere niveauer. Samtidig udfører Skovskolen i vidt omfang specialopgaver og konsulent- og kursusvirksomhed som indtægtsdækket virksomhed.

Forslaget støtter Skovskolens mangeartede aktiviteter og åbner mulighed for, at Skovskolen kan udvikle nye arbejdsområder og tilpasse uddannelserne efter nye behov, herunder ikke mindst de økologiske, miljømæssige og landskabelige behov.

Navnet på den nuværende skovteknikeruddannelse foreslås ændret til skov- og landskabsingeniøruddannelsen. Uddannelsens adgangskrav og varighed begrundes sammen med uddannelsens betegnelse i international sammenhæng denne ændring.

Da forslaget om titelændring har givet anledning til tvivl om uddannelsens teoriniveau, er det i bemærkningerne nævnt, at uddannelsen evalueres for at sikre, at den er på niveau med lignende uddannelser.

Det er ligeledes en fornyelse, at der oprettes en bestyrelse, der til forskel fra det nuværende Skovskoleråd alene skal behandle overordnede og strategiske forhold, mens specifikke uddannelsesforhold varetages af særlige uddannelsesudvalg.

Når bestyrelsens sammensætning ikke er fastlagt i loven, er det for at muliggøre, at bestyrelsen til hver en tid kan sammensættes, så repræsentationen er tidssvarende og relevant for Skovskolens virksomhed i bred forstand.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige behandling af forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer.
(Lovforslag nr. L 153).

I takt med de bestræbelser, der igennem de senere år er gjort for at beskytte og forbedre miljøet i de danske havområder, foreslås det i det foreliggende lovforslag at ændre bestem-

melserne om råstofindvindingen på havet. De nye regler skal sikre, at denne indvinding fremover kommer til at foregå under den fornødne hensyntagen til havets miljø- og naturmæssige værdier.

Råstofindvindingen på havet er i dag reguleret således, at alle fartøjer, der er godkendt til råstofindvinding, som udgangspunkt kan indvinde overalt på havet, hvor der ikke er udstedt et direkte forbud herimod.

Der foreslås nu indført et tilladelsessystem, der bygger på det princip, at ingen indvinding kan foretages, uden at der først er indhentet en tilladelse gældende til et geografisk afgrænset og miljøvurderet område. Tilladelse til indvinding i et ansøgt havområde vil kun blive meddelt, såfremt den forudgående miljømæssige vurdering har vist, at indvindingen er acceptabel. Der vil desuden altid blive fastsat de fornødne miljømæssige vilkår for indvindingen.

Med henblik på at yde de mest værdifulde danske havområder yderligere beskyttelse er det i lovforslaget fastsat, at indvindingstilladelse ikke kan gives i EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder, Ramsarområder og områder med en vanddybde på mindre end 6 meter. Det præciseres samtidig, under hvilke betingelser der kan gøres undtagelser fra disse forbud.

Det hidtidige system med godkendelse af indvindingsfartøjerne forudsættes herudover opretholdt. Godkendelsen kan betragtes som en slags autorisation til, at det enkelte fartøj må indvinde råstoffer på det danske havområde. Godkendelsesordningen vil fortsat blive administreret således, at der sættes et loft over, hvor mange og hvor store indvindingsfartøjer der kan anvendes til den daglige råstofforsyning. Der sikres hermed en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af naturlige ressourcer begrænses.

Indvindingen af råstoffer fra havet har stor betydning for den danske råstofforsyning. Af denne grund – og af hensyn til det erhverv, der udøver indvindingen – er det væsentligt, at indvindingen ved overgangen til det foreslåede nye tilladelsessystem kan fortsætte uden afbrydelse. Der er derfor foreslået etableret en overgangsordning.

Overgangsordningen indebærer, at alle indvindere, der i dag har tilladelse til indvinding af råstoffer på havet, automatisk får ret til at indvinde råstoffer inden for hovedparten af de hidtil anvendte indvindingsområder. Disse vil – efter gennemførelse af en miljømæssig vurde-

ring – blive geografisk afgrænset og udlagt som indvindingsområder i en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil det samtidig blive fastsat, hvilke vilkår der skal gælde for indvindingen i hvert enkelt område, og hvor mange år indvindingen kan fortsætte.

Det foreslås endelig, at Naturklagenævnet indsættes som klageinstans i sager vedrørende indvinding på havet.

I relation til reglerne om råstofindvinding både på land og hav foreslås det, at geologiske interesser indføres i den gældende lovs § 3 som et af de samfundsmæssige hensyn, der skal afvejes i forbindelse med, at der gives tilladelse til råstofindvinding. Der har i de senere år været en stigende bevidsthed om de geologiske værdier, og det er hensigten med forslaget at gøre opmærksom på, at hensynet til disse værdier bør indgå i overvejelserne om meddelelse af tilladelser til råstofindvinding. I råstofgrave på land bør det således overvejes at efterlade geologiske profiler i udvalgte råstofgrave. Ligeledes bør geologisk værdifulde landskaber skånes for indvinding.

Der foreslås herudover visse mindre ændringer og justeringer af reglerne om råstofindvinding på land. Det præciseres således i lovforslaget, at tilladelser til råstofindvinding kan indeholde vilkår med henblik på at begrænse de miljømæssige gener. Sådanne vilkår fastsættes allerede i dag, men der ønskes en klarere hjemmel hertil. De miljømæssige vilkår skal begrænse støj- og støvgener fra råstofindvindingen. Endvidere skal de forhindre forurening af jorden og grundvandet, navnlig fra placering af fyldjord der tilføres udefra som led i efterbehandlingen af råstofgravene.

Undersøgelser i forskellige amter har vist, at især udgravningsjord fra byområder ofte er forurenede og derfor ikke uden videre bør placeres i råstofgrave. Dette spørgsmål behandles for tiden i Jordforureningsudvalget, og eventuelle forslag til ændringer af råstofloven som følge af dette arbejde vil blive fremsat samtidig med forslaget til jordforureningsloven.

Lovforslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 1997.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige behandling af forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om skibes sikkerhed m.v. og søloven. (Ændringer som følge af forslag til lov om eksklusive økonomiske zoner.)
(Lovforslag nr. L 154).

Regeringen betragter lovforslaget som et led i bestræbelserne på at forbedre den generelle håndhævelse på miljøområdet. Udvidelsen af Danmarks jurisdiktion på havet vil udvide forbudet mod dumpning for udenlandske skibe op til 200 sømil ud fra Danmark, således som det allerede i dag gælder for danske skibe. Hertil kommer, at muligheden forbedres for, at der kan sættes ind over for de talrige forureninger med olie fra skibe, der f. eks. renser tanke. Olieudslip, der truer havmiljøet, og som igen og igen forurenere vore strande.

Lovforslaget gennemfører de ændringer af havmiljøloven, der er nødvendige for at udnytte de muligheder, som oprettelsen af eksklusive økonomiske zoner giver med hensyn til beskyttelsen af havmiljøet.

Med gennemførelsen af lovgrundlaget for oprettelse af eksklusive økonomiske zoner vil den danske jurisdiktion i relation til de udtømminger og dumpninger af olie- og kemikalieaffald fra udenlandske skibe, der er i strid med internationale konventionsbestemmelser, blive udvidet fra 3 sømil til indtil 200 sømil.

Der følger ikke af adgangen til at indføre eksklusive økonomiske zoner en forpligtelse til et bestemt aktivitetsniveau, hvorfor den praktiske indsats og dermed de økonomiske konsekvenser principielt er valgfri.

Som et led i finanslovforliget for 1996 og »Aftale om forsvarrets ordning for 1995-1999« er det besluttet, at der ved delegation indledes en trinvis overførsel af driftsansvaret for maritim miljøovervågning og maritim forureningsbekæmpelse fra Miljø- og Energiministeriet til Forsvarsministeriet. Dette indebærer, at en kommende aktivitet for overvågning og jurisdiktionsudøvelse driftsmæssigt vil skulle varetages af Forsvarsministeriet, hvilket såvel organisatorisk som ressourcemæssigt er hensigtsmæssigt og vurderes at medføre en generel forbedring af muligheden for beskyttelsen af havmiljøet i farvandede omkring Danmark.

Det højeste beskyttelsesniveau opnås, såfremt flere lande indfører eksklusive økonomiske

zoner. Som et led i beslutningerne på Nordsøkonferencen i juni 1995 blev det således bekendtgjort, at alle Nordsølande enten var i færd med eller agtede at indføre eksklusive økonomiske zoner, og i forlængelse heraf blev det besluttet gennem et fortsat styrket og effektiviseret samarbejde at sikre en koordineret og ensartet udøvelse af jurisdiktionskompetencen.

Med rapport af 19. oktober 1995 om maritim miljøovervågning og maritim forureningsbekæmpelse og med miljø- og energiministerens »Redegørelse om olie- og kemikalieforurening af havet« gives et grundlag for det videre arbejde med etablering af et tilstrækkeligt indsats- og aktivitetsniveau. Aktivitetsniveauet for samtlige Nordsølande forventes først endelig kendt i forbindelse med den 5. Nordsøkonference i Norge i år 2000-2002, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt, at den danske indsats, specielt jurisdiktionsudøvelsen, tilvejebringes successivt inden for perioden 1997-2000.

Endvidere foreslås en generel hjemmel indsat i havmiljøloven, der bemyndiger miljø- og energiministeren til at vedtage de supplerende regler, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af EF-forordninger.

Forslaget giver endvidere erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte, at lov om skibes sikkerhed m.v. også i givet omfang kan finde anvendelse på udenlandske skibe i de eksklusive økonomiske zoner. Forslaget skal supplere reglerne i havmiljøloven og forudsættes alene anvendt af Søfartsstyrelsen i forbindelse med forurening i de eksklusive zoner med henblik på at kontrollere, at de tekniske krav til skibes bygning og udstyr m.v., der har relation til havforureningen, er i overensstemmelse med de internationale regler og normer.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales det til Tingets velviljelige behandling.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg skal herved tillade mig af fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Underretning om eksport af visse listevirksomheders brugte produktionsanlæg m.v.).
(Lovforslag nr. L 155).

Lovforslaget indeholder en række forslag til ændringer af miljøbeskyttelsesloven.